

RECHT IN DE ONDERNEMING

Ondernemingsrecht evolueert voortdurend en roept ongetwijfeld ook bij u heel wat concrete vragen op. Wij zoeken antwoorden, die wij met "Recht in de Onderneming" bevattelijk met u willen delen. "Recht in de Onderneming" verschijnt driemaandelijks.

In Recht in de onderneming | nr. 2 - 28 september 2010:

Prijsbinding in distributiecontracten vooralsnog verboden

Een fabrikant die zijn producten laat verdelen op de Belgische of buitenlandse markt wil vaak controle uitoefenen op de wederverkoopprijs die zijn distributeur hanteert. Soms wordt de vrijheid van de verdeler zodanig ingeperkt dat deze zondermeer verplicht wordt de verkoopprijs te volgen die de leverancier oplegt. Weet echter dat dit niet zomaar kan en dat dergelijke praktijken zelfs verboden zijn.

[Lees meer...](#)

Nieuwigheden in het appartementsrecht

Bij wet van 2 juni 2010 werd het appartementsrecht, daterend alweer van 1994, hervormd. Hoewel er niet zoveel tastbaar verandert voor de individuele appartementseigenaar, is deze hervorming toch behoorlijk ingrijpend. Hierna een kleine greep uit de nieuwigheden.

[Lees meer...](#)

Beste werknemer, wat mag het kosten?

"Kosten eigen aan de werkgever", van dit begrip gaat binnen de bedrijfseconomische loonpolitiek een zekere verboden attractiviteit uit. Kosten zijn immers geen loon, wat betekent dat de (terug)betaling ervan aan een werknemer niet onderhevig is aan sociale of fiscale taxatie. Vooral "forfaitair" gewaardeerde kostenvergoedingen lijken interessant: het forfaitair karakter ervan laat ogenschijnlijk bescheiden ruimte om, middels dergelijke vergoeding, een werknemer ook te verlonen voor geleverde arbeid. Hiervoor is een onkostenvergoeding helaas niet bedoeld. De RSZ is dan ook nooit echt veraf.

[Lees meer...](#)

Schuldvermindering als gevolg van gerechtelijke reorganisatie fiscaal vrijgesteld

Wanneer een onderneming in het kader van een gerechtelijke reorganisatie een schuldvermindering geniet, wordt de hierdoor ontstane "winst" voortaan fiscaal vrijgesteld. De fiscale vrijstelling was al in de wet ingeschreven, maar de toepassingsregels dienden nog te worden uitgevaardigd. Dit is ondertussen gebeurd bij Koninklijk Besluit van 9 juli 2010. De fiscale vrijstelling is pas definitief eenmaal het reorganisatieplan of minnelijk akkoord volledig is uitgevoerd, maar voordien kan al een tijdelijke voorwaardelijke vrijstelling worden genoten. De tijdelijke vrijstelling gaat wel gepaard met de verplichting om de vrijgestelde winst op een afzonderlijke passiefrekening te boeken én om bepaalde formaliteiten na te leven.

Let op, geld lenen kost ook geld

Bij wet van 13 juni 2010 werd de

Prijsbinding in distributiecontracten vooralsnog verboden

Vanessa Ramon

Advocaat

vanessa.ramon@crivits-persyn.be

Een fabrikant die zijn producten laat verdelen op de Belgische of buitenlandse markt wil vaak controle uitoefenen op de wederverkoop prijs die zijn distributeur hanteert. Soms wordt de vrijheid van de verdeler zodanig ingeperkt dat deze zondermeer verplicht wordt de verkoopprijs te volgen die de leverancier oplegt. Weet echter dat dit niet zomaar kan en dat dergelijke praktijken zelfs verboden zijn.

Zowel het Belgische als het Europese mededingingsrecht staan bijzonder afkerig tegen afspraken van verticale prijsbinding waarbij direct of indirect aan de distributeur een vaste of minimumwederverkoop prijs wordt opgelegd. In het belang van de concurrentiestrijd moet de distributeur de vrijheid hebben om te bepalen hoe hoog, en vooral hoe laag, zijn wederverkoop prijs is. Dit principe werd onlangs bevestigd naar aanleiding van de herziening van de Europese mededingsregels (Verordening (EU) nr. 330/2010 van de Europese Commissie van 20 april 2010 – groepsvrijstelling verticale overeenkomsten, in werking op 1 juni 2010).

Verticale prijsbinding wordt aldus nog steeds aanzien als een “hardcore” concurrentiebeperking die aanleiding kan geven tot de nietigheid van het ganse distributiecontract alsook het heffen van boetes. Ook maatregelen die indirect tot doel hebben een vaste of minimumprijs op te leggen, zoals het bepalen van een minimumwinstmarge of het geven van kortingen aan distributeurs die een minimum prijsniveau hanteren, zijn uit den boze. Wel is het nog steeds principieel toegelaten om een advies wederverkoop prijs aan te raden of een maximumprijs voor de wederverkoop vast te stellen.

Alhoewel de Europese Commissie in het kader van de laatste herziening te kennen heeft gegeven dat vaste of minimumprijzen onder bepaalde omstandigheden (bv. bij de lancering van een nieuw product of kortlopende gecoördineerde prijsverlagingsacties in een franchisenetwerk) tot efficiëntieverbetering kunnen leiden en toegelaten kunnen zijn, blijft het algemeen principe dat een fabrikant die zich te veel inmengt in de wederverkoop prijs van zijn distributeur het risico loopt zijn contract vernietigd te zien of boetes opgelegd te krijgen.

[top](#)

wettelijke regeling inzake het consumentenkrediet gewijzigd. Een van de markante nieuwigheden betreft de verplichting om voortaan in elke reclame de boodschap “let op, geld lenen kost ook geld” te vermelden. Daarnaast werd ook gesleuteld aan de bovengrens van het consumentenkrediet, de informatieverzorging aan de consumenten en de bedenktijd voor de consument (14 kalenderdagen in plaats van 7 werkdagen). De wijzigingen treden in werking op 1 december 2010.

Strafrechtelijke bepalingen inzake sociaal recht voortaan gebundeld in een nieuw wetboek

In het Belgisch Staatsblad van 1 juli 2010 verschenen twee nieuwe wetten, gerelateerd aan de invoering van een nieuw Sociaal Strafwetboek. Deze wetten vormen een codificatie en systematische herwerking van de bestaande sociaalrechtelijke misdrijven en hun bestraffing. De nieuwe wetgeving bepaalt ook de spelregels voor de sociale inspectie. Op deze voor de praktijk belangrijke wetgeving komen wij in een latere editie uitgebreid terug.

Opvragen van medisch dossier

Wie na een ingreep zijn medisch dossier wil bekomen, moet zich daarvoor tot het ziekenhuis wenden. Het Hof van Cassatie oordeelde dat het ziekenhuis – en dus niet de patiënt, noch de (behandelende) arts – eigenaar is van het medisch dossier. Na ontslag uit het ziekenhuis kan een patiënt dus

Nieuwigheden in het appartementsrecht

Alex De Visscher
Advocaat / Vennoot
alex.de.visscher@crivits-persyn.be

Bij wet van 2 juni 2010 werd het appartementsrecht, daterend alweer van 1994, hervormd. Hoewel er niet zoveel tastbaar verandert voor de individuele appartementseigenaar, is deze hervorming toch behoorlijk ingrijpend. Hierna een kleine greep uit de nieuwigheden.

Waar voorheen de aandelen van een appartement in de gemene delen veelal werden bepaald volgens de waarde van dit appartement, werd thans een zekere objectivering ingevoerd. De waardebepaling moet bovendien gebeuren op basis van een gemotiveerd verslag uitgaande van een notaris, landmeter-expert, architect of vastgoedmakelaar.

Veel aandacht wordt besteed aan de functie van de syndicus. Zo wordt een “syndicuscontract” ingevoerd waarin tal van verplichte vermeldingen voorkomen, waaronder de omvang van zijn (wettelijke en statutaire) bevoegdheden. Verder wordt de syndicus gedwongen tot transparantie bij de opmaak van de begroting en de boekhouding en bij het toewijzen (d.m.v. mededinging) en opvolgen (d.m.v. evaluatierapporten) van opdrachten aan leveranciers. Opmerkelijk is dat de syndicus de mogelijkheid moet bieden aan de appartementsmede-eigenaars tot inzage van alle niet-private documenten die betrekking hebben op de mede-eigendom. Vanuit praktisch oogpunt vereist dit wellicht de beschikking over een website langs waar deze documenten, uiteraard met gebruik van een paswoord, kunnen geraadpleegd worden.

Voor mede-eigendommen met tenminste 20 kavels (kelders, garages of parkeerplaatsen niet meegerekend) is een nieuw verplicht orgaan in het leven geroepen, de zogeheten “raad van mede-eigendom”, vergelijkbaar met de vroegere (facultatieve) “raad van beheer”. Dit orgaan moet toelaten meer (vooral praktische zaken) geregeld te krijgen zonder tussenkomst van de algemene vergadering.

Verder is thans voor alle mede-eigendommen verplicht een “commissaris van de rekeningen” aan te stellen die de boekhouding en de rekeningen moet nazien en daarvan verslag moet uitbrengen aan de algemene vergadering.

Ook inzake besluitvorming op de algemene vergadering zijn er tal van wetswijzigingen. Zo werd gesleuteld aan de berekening van het aanwezigheidsquorum, werd het volmachtensysteem verfijnd en beperkt en moet op de door de syndicus op te stellen notulen per beslissing aangegeven worden welke meerderheid precies werd bereikt. Een opmerkelijke innovatie is de mogelijkheid tot schriftelijke besluitvorming, d.i. zonder bijeenroeping van de algemene vergadering. De toepassingsvoorwaarden daarvan zijn echter behoorlijk streng (onder

niet "zijn" originele dossier opvragen, wel is het mogelijk om – via het ziekenhuis – een afschrift van dit dossier te ontvangen (Cass. 16 september 2008).

meer de medewerking van alle stemgerechtigden).

De termijn tenslotte om een beslissing van de algemene vergadering te betwisten voor de vrederechter werd verlengd van drie naar vier maanden.

[top](#)

Beste werknemer, wat mag het kosten?

Alain Uyttenhove

Advocaat

alain.uyttenhove@crivits-persyn.be

“Kosten eigen aan de werkgever”, van dit begrip gaat binnen de bedrijfseconomische loonpolitiek een zekere verboden attractiviteit uit. Kosten zijn immers geen loon, wat betekent dat de (terug)betaling ervan aan een werknemer niet onderhevig is aan sociale of fiscale taxatie. Vooral “forfaitair” gewaardeerde kostenvergoedingen lijken interessant: het forfaitair karakter ervan laat ogenschijnlijk bescheiden ruimte om, middels dergelijke vergoeding, een werknemer ook te verlonen voor geleverde arbeid. Hiervoor is een onkostenvergoeding helaas niet bedoeld. De RSZ is dan ook nooit echt veraf.

Forfaitaire onkostenvergoedingen komen in de praktijk zeer vaak voor. Het gebruik ervan maakt het mogelijk om bepaalde kosten gemaakt door de werknemers in het kader van de uitoefening van hun functie, op veralgemeende wijze forfaitair te begroten en zonder al te veel administratieve rompslomp terug te betalen. Dergelijke forfaitaire begroting van onkosten wordt principieel aanvaard door de RSZ, maar discussies omtrent de toekenning en de omvang ervan blijven uiteraard mogelijk. Tot voor kort was het zo dat in geval van discussie de RSZ diende te bewijzen dat een aan de werknemer toegekende forfaitair gewaardeerde onkostenvergoeding eigenlijk geheel of deels verkapt loon was.

Dit is gewijzigd met ingang van 1 januari 2010. Vanaf dat ogenblik hanteert de wetgever het principe volgens welk het aan de werkgever toekomt om de juistheid van de kosten aan te tonen, en niet langer aan de RSZ om de onjuistheid ervan te bewijzen.

Slaagt een werkgever er niet in om aan te tonen dat tegenover de toegekende forfaitair gewaardeerde onkostenvergoeding reëel door de werknemer gemaakte kosten staan, dan wel de forfaitaire waardering redelijkerwijze overeenstemt met het werkelijke bedrag van de gemaakte kosten, dan loopt deze het risico dat de onkostenvergoeding geheel dan wel gedeeltelijk als loon zal worden beschouwd.

De RSZ gaat zelfs nog een stapje verder. In haar “onderrichtingen voor werkgevers” heeft de RSZ recent een tabel uitgevaardigd waarin

verschillende posten zijn opgenomen waarvoor de RSZ een forfaitaire raming aanvaardt, samen met de overeenstemmende bedragen en voorwaarden. Betekent dit nu dat aan elke werknemer zorgeloos een onkostenvergoeding kan worden toegekend, in de mate de door de RSZ aanvaarde waarden maar niet worden overschreden? Neen. Een werkgever moet nog steeds kunnen aantonen dat de toegekende onkostenvergoeding een reëel gemaakte kost dekt. Zo valt het te verwachten dat de toekenning van een forfaitaire onkostenvergoeding voor het gebruik van de eigen wagen aan een werknemer die nooit beroepsverplaatsingen maakt, de toets van de RSZ niet zal kunnen doorstaan, zelfs al valt de forfaitaire waardering binnen de RSZ-normen.

De lijst ziet eruit als volgt:

Type kost	Bedragen door de RSZ aangenomen
Woon-werkverplaatsingen	
- auto	0,3178 EUR/km
- fiets	0,20 EUR/km
Baankosten voor niet-sedentaire bedienden	
- vergoeding voor afwezigheid van faciliteiten	8 EUR/dag 6 EUR/dag
- maaltijd	
Verblijfskosten in België	30 EUR/nacht
Bureaunkosten voor thuiswerkers	
- deel van werk thuis	110,50 EUR/maand
- thuiswerkers	10%
- telewerkers	10%
Arbeids gereedschap	1,25 EUR/dag
Werkkledij	
- aankoop	1,46 EUR/dag
- onderhoud	1,46 EUR/dag
Onderhoud en slijtage van gewone kledij van de werknemer	0,73 EUR/dag
Kosten verbonden aan de eigen auto	
- garage/stalplaats	50 EUR/maand
- parking	15 EUR/maand
- car-wash	15 EUR/maand

(Voor de volledige lijst:

https://www.socialsecurity.be/lambda/portail/instructions/idmfa/2010_03_n.nsf)

Gezien de beperkte bedragen, zal men in de praktijk vaak noodgedwongen moeten terugvallen op de algemene regel, waardoor de werkgever (1) zal moeten aantonen dat terugbetaling van deze of gene kost beantwoordt aan een werkelijke kost, en (2) eveneens zal moeten aantonen dat het terugbetaalde bedrag beantwoordt aan de werkelijk gemaakte kost. Opmerkelijk is dat bepaalde klassieke kosten niet eens in de lijst zijn opgenomen (bv. representatievergoedingen aan niet-sedentaire bedienden, ter dekking van bijvoorbeeld restaurantkosten,

beroepsgebonden geschenken, ...). Ook hier valt men terug op de klassieke bewijsregels. Het is dus maar de vraag of deze lijst een werkelijk nuttige praktische waarde (voor een werkgever) zal hebben.

[top](#)

---

www.crivits-persyn.be

Ezelstraat 25 B-8000 BRUGGE | T +32(0)50 33 82 91 | F +32(0)50 47 16 59 | advocaten@crivits-persyn.be

CVBA CRIVITS & PERSYN ADVOCATENKANTOOR | ONDERNEMINGSNR. 0446.760.521
